

# DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

## Volitve

### v celjski okrajni zastop.

V petek so bile volitve v skupini veleposredstva za okrajni zastop celjski in so zmagali Slovenci. To so bile najpomembnejše volitve izza zadnjih let. Ob tej priliki je nemštvo celjskega okraja storilo najsilovitejši in najobupnejši napad na slovensko posest. Še za nobene volitve menda ni bilo toliko zakulisnega boja nego za te. Bilo bi preobširno, če bi le približno hoteli naslikati reklamacijski boj. Število opravičencev za volitve je znašalo končno 63, predno se je pa to število doseglo, izvršilo se je za polovico tega števila izprememb v imeniku volilcev, vpisov in izbrisov. Če se upošteva, da je za vsakega izmed teh volilcev tekla dolgotrajna ljuta pravda, dobi se pojem o naporih, katerih je tu bilo treba. Nemci so ravnali zvito, pa ne dovolj! Vsakega tihotapca smo takoj zasačili in mu orožje pravočasno iz zlodejskih rok izvili. To se pravi, v vseh slučajih žalibog ne!

Značilno je, da je nemška stranka ponudila nekemu našemu volilcu, če jim isti pridobi tri glase, 4000 kron in izvolitev v zastop. Iz tega vidite, koliko si je nemška stranka od zmage obetala. Toda ta volilec pa ni bil za nemške namene pravi mož. Dokaz temu, da je bil od slovenske stranke kot zastopnik okraja izvoljen. Kako zavedne ljudi imamo, priča baš žena tega volilca. Izjavila je, da se da takoj od moža ločiti in z otroki vred zapusti njegovo hišo, če ne bode volil s Slovenci. Mati je pa temu volilcu ko je krdelo nemških agitatorjev njegovo hišo oblegalo, naznanila, da sina nikdar več ne pogleda, če se da premotiti. Jurij Stante bi bil moral na dan volitve iti za svoje gospodarstvo silno važnim poslom, ki se ni dal nikakor opustiti, a k volitvi je tudi hotel. Kaj je bilo torej storiti. Njegova žena je oddala dojenčka drugi ženski ter šla mesto svojega moža po onem poslu, samo da je mogel mož na volišče. Ali si je mogoče misliti svetejšo navdušenosti za narodnostno stvar, kakor sta jo pokazala ta dva? Gospod Josip Vrečer je na prigovarjanje nemškega volilca, naj doma ostane, odgovoril, da ostane le, če tudi Nemec doma ostane — in pustili so ga v miru. Drugače je ravnal Jakob Janič, ki je bil do sedaj sam slovenski zastopnik okraja. Skril se je, o vzrokih za to se razno govori. — Vincenc Janič je pa zgubil vso sramežljivost in je kot renegat volil. Presenetilo je pa vse, da je opat Ogradi izostal, vkljub temu, da mu je bila znana velika nevarnost za narodno in versko stvar. Gospej Zima ne zamerimo, da nas ni vslušala, ker priznavamo njeno težko stališče. Glede gospoda Berdajsa pa upamo, da bode izprevidel, da je samo naravno in prav za njega, ako bode naši stranki prihodnjič svoje zaupanje izkazal.

Vse drugo je stalo neomahljivo na volišču. Naravnost strahovita napetost je vladala na obeh straneh. Devetindvajset Slovencev, devetindvajset nasprotnikov. Volitev komisije je bila vsled tega brez uspeha. Odločiti je moral žreb in Bog je dal, da je pravica prišla na površje. Izžrebana sta bila dva Slovenca in sicer g. dr. Ivan Dečko in g. vitez Berke, tretja srečka je zadela „Nemca“,

župana Rakuscha. Pri volitvi zastopnikov je bilo zopet 29 slovenskih in 29 nemških glasov. Toda ker so imeli Slovenci v komisiji večino, razveljavili so popolnoma opravičeno glas Marjete Orosel, ker je volilno pravico imela le skupno z možem, ki je pa po sestavi imenika umrl. Nemški župan Rakusch je vsled tega seveda zbesnel in zdirjal z volišča, ker se je baje zgodilo to nepostavno. Seveda! Ni pa povedal, da bi bili Nemci dva slovenska glasa po krivici razveljavili, če bi imeli v komisiji večino. Kdo se bode za Rakuševo jezico brigal! Izvolil se je kot tretji član komisije g. kanonik dr. Gregorec in se je potem volitev nadaljevala ter so dobili Slovenci večino 29 nasproti 28 in s tem zmago sploh, ker bode zdaj v okrajnem zastopu 22 Slovencev in 18 Nemcev.

Izvoljeni so bili sami narodni možje: gospodje dr. Ivan Dečko iz Celja, Josip Vrečer iz Vojnika, vitez Hugo Berke iz Blagovne, Peter Majdič iz Celja, Štefan Koželj iz Bukovega žlaka, dr. Josip Vrečko iz Celja, Martin Bincel iz Trnovelj, Josip Širca, župan v Žalcu, Franc Podgoršek iz Št. Jurja ob južni železnici, Andrej Vodušek, župnik v Vojniku.

Ko so se po volitvi slovenski volilci zbrali v „Narodnem domu“, vladalo je nepopisno navdušenje. Vse se je pozdravljalo, objemalo in v marsikaterem očesu se je pokazala solza radosti. Gospod dr. Karlovšek je v vznesenih besedah slavil močatost in neomahljivost slovenskih veleposestnikov, ki se niso dali premotiti, da bi bili volili sovražnike slovenskega naroda in postali s tem izdajalci, Judeži na lastnem narodu. Predsednik društva slovenskih obrtnikov in društva slovenskih delavcev gospod Iv. Rebek je povdarjal, kako potrebno je, da delamo z združenimi močmi za obrambo narodne posesti. In to je bila beseda na pravem mestu. Nemškutarji so baš na ta način skušali zmagati, da so hoteli slovenske kmete naščuvati zoper voditelje slovenske narodne stvari. Če bi se jim to bilo posrečilo, imelo bi to strašne posledice za ves narod in o tem naj premišlujejo oni Slovenci, kateri so Nemcem pri tem poslu bodisi naravnost ali s svojo molčečnostjo celo pomagali. Gospod dr. Kukovec je opomnil, kako nesrečni bi bili Slovenci, če bi bila zmaga na strani nemškutarjev. Slovence bi zasramovali, slovenske učitelje izgnali in nastavili odpadnike, s slovenskim denarjem bi podpirali „südmarko“ in „sulferajn“. Toda s tem, da so slovenski volilci svojo dolžnost storili, zaklicali smo predrznim nasprotnikom: Do semkaj, dalje pa ne! In odgovor na nemške napade na našo posest bodi, da tudi brežiški, ptujski, gornjeradgonski in druge ponemčene okrajne zastope nazaj pridobimo. Župnik gospod Vodušek iz Vojnika je ob glasnem odobravanju napil v prvi vrsti narodnima boriteljema gospodoma dr. Jos. Serncu in dr. Ivanu Dečku, katera so Nemci najbesnejše napadali, da bi s tem celi narod oškodovali. Rekel je prav resnično, da je bil dar nasproti ljudstvu in celjskemu okraju, ako sta poplačala ta dva gospoda ono škodo, katero je napravil nezvesti tajnik Kosem, ki je ukradel okraju nad 40.000 K, kajti celo zagrizani nemški juristi dr. Derschattovega kalibra so izrazili prepričanje, da g. dr. Sernec ne bi bil mogel biti od sodnije

prisiljen k plačilu, tem manj pa g. dr. Dečko in je zlasti od slednjega pokritje škode res le darilo slovenskemu narodu. Navdušenost med volilci je do vrhunca priklopela pri izreku gospoda župana Vodušeka: Vse na stran, narod naprej, ako je narod v nevarnosti!

Nemci so imeli že nabite možnarje, da bi streljali, nemški godci, uslužbenci c. kr. sodišč, so že oblekli uniformo, da bi zapiskali, tolpa 40 pobalinov je bila pripravljena, da bi zapeli „Wacht am Rhein“ in napravili spreved za zmaganimi Slovenci ter pobili šipe na hišah celjskih Slovencev. Z vsem tem so seveda hoteli dokazati iskrenost gesla celjskega župana Rakuscha: z izvolitvo nemških Celjanov bode v okraju zavladal red in mir! Toda ko so izprevideli, da je Bog Slovencev zmago naklonil, poskrili so se nemčurčki v svoja zakotja. Zdaj si delajo korajže s tem, da vlado na pomoč kličejo, naj volitve razveljavi. Če jih to upanje osreči, jim privoščimo, a te grožnje se ne bojimo, ker bi Slovenci pri novih volitvah še sijajnejše zmagali. Do tedaj bi moralo namreč upravno sodišče razsoditi o onih slovenskih volilcih, ki po krivici niso bili k volitvi pripuščeni.

Kaj nas naj uči zadnja volitev v celjski okrajni zastop? Ona mlačnost in zadremanost, ki se je med Slovenci zadnja leta pokazala, mora izginiti in z združenimi močmi moramo začeti delo za napredek slovenske stvari na vseh poljih! Ne vzpodbujamo k sovraštvu zoper naše narodne nasprotnike, ne! Na delo kličemo, s katerim bomo najlepše dokazali, da smo mi Slovenci domačini in gospodarji na Spodnjem Štajarskem.

## Celjske in štajarske novice.

— Danes zvečer je domača zabava v „Narodnem domu“ s sodelovanjem pevskih zborov „Celjskega pevskega društva“ in „Slovenskega delavskega podpornega društva“. Pridite, da v prijateljskem krogu proslavimo zmago slovenske stvari v Celju.

— Končna zmaga. Volitve v celjski okrajni zastop so z današnjim dnevom končane. Kmetске občine so zopet pokazale, da so slovenske. Nemci so sicer tudi nastavili svoje kandidate, med njimi tudi nekaj slovenskih mož, da bi morda preslepili slovenske volilce, ali kako žalostno so pogoreli, je pokazal izid volitev. Izvoljeni so bili slovenski kandidatje gg. Norbert Zanier (51), dr. Lavoslav Gregorec (49), Mihael Bikovšek (50), Martin Lednik (51), Vinko Ušen (51), Josip Lipuš (51), Franc Pisanec (51), dr. Juro Hrašovec (51), dr. Josip Karlovšek (51) in Anton Koren (51), dočim so bili „nemški“ kandidatje izvoljeni res enoglasno, kajti dobili so po en glas in sicer: Galle, Lenko, Jeschounig Hans, Kurt Mayer, Jurij Skoberne, Moritz Stallner, Franc Čepl, Ullmann, Jos. Wolf in Berdajs. Ta imena so bila tako debelo tiskana na glasovnici, da bi se jih bilo lahko z roko prijelo, a vzlic temu je bilo vse „enoglasno“. — Z današnjimi volitvami smo torej trajno obdržali okrajni zastop, v katerem je sedaj 22 slovenskih in 18 nemških zastopnikov. Večina je naša, okrajni zastop je bil in ostane slovenski.

— Nemške laži. Nemci so izdali sledeči duševni umotvor, da bi z njim preslepili slovenske veleposestnike, dasiravno so vedeli, da je najnesramnejša laž vse, kar pišejo. Da spoznate to lumparijo, priobčujemo ta oklic. Evo ga: — „Volilci! Veleposestniki! Govori se, da sta dr. Serbec in dr. Dečko v zadnji uri znesek, ki se je našemu okraju ukradel, položila. Volilci, ne verjamite tej govorici! Laž je! Izmislili so njo, da bi volilca za nos vozili in s tem se ognili propada, ki njih čaka jutrajšni dan, ki bode črni petek za nju! Že pred mesec je ta gospoda od sodil deželni zbor v plačilo škoda; dr. Filipič in drugi so nju javno opominjali, da storita svojo dolžnost, a zastonj! Dečko je nasprotno izjavil v zadnji seji, da ne bo tako neumen, da bi samese sebe tožil! Le neumnež mogel bi tedaj verjeti, da bi se sedaj bila škoda povrnila. Žalibog ostane resnica, da bo okraj moral trpeti škodo, če volite zopet take gospode. Volilci! ne verjamite te laži! Dostikrat ste bili že goljufani, zdaj pa samostojni volite može, ki varujejo Vas in okraja škodo!“ — (Nič več kot 15 jezikovnih in še več tehničnih napak je v tem „duševnem umotvoru“, katerega je prav gotovo sestavil kak „hrvatski čifut“, a la „plačilo škoda“, „odsodil“ itd., itd! — Op. st.).

— 30 kilogramov smodnika so imeli baje celjski Nemci pripravljenega na Miklavžkem hribu v petek, da bi bili s pokanjem topičev naznanili svetu, da je zmaga nemška. — Okrog poldneva je bilo videti po ulicah cele tolpe nemških pouličnjakov, ki so s strahom in trepetom čakali, kdaj bo počilo na Miklavžkem hribu, toda zastonj. Rotovžka ulica je bila polna Nemcev, ali ko so začeli nemški prvaki drug za drugim prihajati z dolgimi, neizrecno dolgimi nosovi iz volilne dvorane, se je vse naenkrat izgubilo, kakor bi jih bila burja odnesla. Na Miklavžkem hribu pa ni prav nič pokalo in Rakuž je bil za 30 kg smodnika na boljšem, kar je le tudi vsaj nekaj odškodnine za okrajni zastop.

— Celjska mestna godba je imela v petek velik „špas“. Čakala je vse v črnem, v frakih, izida volitev. Tisti, ki ima veliki boben, je že roko vzdigoval, da bi udaril, ali — nemško slavje je splavalo po vodi in različni možakarji, ki so se veselili, da jim ne bo treba v pisarno, in ki so že v duhu gledali velikanske potoke nemškega piva izginjati v žejna grla, so pobrali svoja šila in kopita, to se pravi trobente in tako dalje, slekli frak in romali lepo v pisarne pisat suhoparne akte. „Freibier“ je šel z nemško godbo vred rakom žvižgat.

— Sprevod po mestu so nameravali Nemci v proslavo „zmage“. — Nagnali so skupaj celo trumo pobalinov ter jih oblekli v črno, češ da bodo žalovali po „bivši“ slovenski večini v okr. zastopu. Prepričani so bili, da jim „zmaga“ ne more in ne sme uiti, ako so se zmotili, jim seveda ne moremo pomagati. Izvedeti pa nismo mogli, ali je ona truma črnooblečenih pobalinov napravila kak obhod v slavo nemškega poloma. Vsaj gotovim nemškim prvakom, ki so se tako zelo trudili, bi bila kaka žalostinka pod oknom morda vsaj nekoliko potolažila ranjeno srce. — Seveda univerzalnega „flajštra“ za tako hudo rano pač ni! Škoda tisočakov, ki so jih razmetali za svojo blamažo.

— Dr. Jaborneggova juristarija. Celjski Nemci imajo v svojem dr. pl. Jaborneggu moža, ki je zanje res zatega denarja vreden. Mož je v svojem protislovenskem delu tako marljiv, tako vztrajen, da ga ni kmalu takega najti. On je tista oseba, od katere izhaja vse, kar se je v zadnjem času z nemške strani začelo proti Slovincem. On je skoval vinarske volilce v Vojniku, on je teharskim, oziroma štorovskim nemčurjem pomagal pri barantiji za nakup „posestev“, on je skušal vrniti v veleposestvo celjskega okraja celjske purgarje z njihovimi „velikanskimi“ veleposestvi, skratka on je vse, drugi so le njegovi pomagači. — Gledali smo dr. pl. Jabornegga pri volitvi v petek. Poznalo se mu je, da je za te volitve izcrpal že vse svoje moči. Vsa volilna borba se mu je zrcalila na licu. Ko je izprevidel, da je vse izgubljeno, izginila je napetost in mož je z zadnjimi svojimi močmi zaklical: „Das ist eine Juristerei, wie sie einzig da steht!“ — Da, gospod dr. pl. Jabornegg, ta juristarija vam je

šla za nohte, in vsa „vaša“ juristarija vam ne zbrise blamaže, katero si je nakopala vaša stranka prošli petek. Vemo pač dobro, da bo „vaša“ juristarija še skušala vse mogoče, da bi se ovrge volitve, toda ravno tako smo trdno prepričani, da se bo našla še tudi drugod kaka juristarija, ki vam bo pripravila nadaljevanje „črnega petka“. Saj se razumemo!

— Preblagorodni gospod dr. Henrik pl. Jabornegg, odvetnik v Celju! Meni je včeraj žal bilo za Vas, da ste se pri volitvi za okrajni zastop celjski tako razburili, ko je volilna komisija prepovedala vam voliti kot „zapuščinskemu kuratorju“ za rajnim Francetom Orosel. Pa mislite Vi res, da se Vam je krivica godila? Tolažite se, volilna komisija je sodila čisto prav. — Izvolite si pogledati § 129 ces. pat. od 9. avgusta 1854 štev. 208 obč. drž. zak. Tam stoji, da ima zapuščinski kurator poizvedovati za nepoznatimi dediči, da ima oskrbnitvo zapuščine, sme tudi iztirjavati zapuščinske tirjatve in izplačevati dolgove, „on pa ne sme vložiti prijave dedinstva ali pa se vpirati zoper prijave sodedičev ali pravdati se proti določilom oporoke in tudi če vlaga za zapuščino tožbe, mora k temu imeti dovoljenje sodišča!“ Iz tega sledi vendar: zapuščinski kurator je samo oskrbnik premoženja, in da je med takim kuratorjem in kuratorjem za blazne ali za zapravljivce bistvena razlika: Zadnji in varuh ima razun oskrbnitva premoženja tudi skrb za osebo, — zapuščinski kurator pa nima nobene pravice zastopati umrlega — tega le zastopajo dediči in taki se pa morajo pri volilni komisiji spričevali pristojnega sodišča izkazati. Tožiko, da ne boste preveč kričali, da se je Vam krivica godila in da ne boste drugokrat se spet vrezali, če javno nastopate, ker bi meni spet bilo žal za vas! Pa to le mimogrede! — Kaj pa rečete k temu, da so nekateri Nemci ponujali slovenskemu veleposestniku 5000 K, drugemu potnino za Trst in pa še denar, da bi tam teden dni dobro živel, neki posestnici pa so ponudili 600 K, da bi podpisala pooblastilo za Nemce? Kaj ne, to je škandal!? Ali je Vam kaj znano, od kod so ti denarji prišli?? Vidite, da imamo vendar še poštenih Slovencev, ki za denar ne prodajo sebe in svojega naroda — to Vas vendar bo tudi oveselilo, ki imate tudi slovensko kri v svojih žilah — ali ne? Pravijo, da Vi Slovence hudo črtite — ubogi g. doktor! kako se morate Vi pač jeziti, če se gledate sami v zrcalo, in če Vam tam nasproti gleda Vaš slovenski obraz! — Z najodličnejšim spoštovanjem Vašemu blagorodju udani

Savinčan.

— Ali nismo prav rekli, da celjski Nemci svariyo slovenske volilce pred izvolitvijo slovenskih „doktorjev“, sami pa volijo ponemčene doktorje. V soboto so v okrajni zastop izvolili ponemčenega dr. Kowatschitscha, bivšega „Triglavana“, katerega pa kličejo tudi z imenom „Champagner-Pepi“ ali „šampanjski Pepček“.

— Mestni uslužbenci niso imeli mimoli petek na dan volitve v okrajni zastop nič nujnejšega, kakor švigati okrog za volilci ter skrbeti za to, da nobeden volek ne uide z volišča. Vprašamo, je-li so mestni uslužbenci tudi za to nastavljeni, da agitirajo? Jeli od cesarja potrjeni župan povedal na Dunaju tudi to, da je funkcional ves njegov magistratni aparat, ki se plačuje tudi s slovenskim denarjem, za nemškutarško agitacijo? Jeli so se pokrili stroški za voz mestnega dostavjalca, ki je vihral na Babno iskat slovenskega volilca, iz mestne blagajne?

— Prosluli mitničar in veliki protestant Maks Beneš, češkega očeta in slovenske matere protestantovski sin in dosluženi (?) — kmetje pravijo faliran — ključavničar, se je pri volitvah moral tudi skazati zaslužnega svojemu kruhodajalcu Julčetu. Delil je na naše zavedne volilce znani umazani plamflet ter se zraven širokoustil, da so se mu cedile sline. So li celjski mitničarji nastavljeni za delitev takih pamfletov? Ali ni to nedovoljena kolportaža? Pa le ni bilo pričakovane siegesschmausa in freibiera Maks? Kaj!

— Na pol mrtvega so prinesli celjski Nemci tukajšnjega gostilničarja Skoberneta v petek na volišče. — Čudili smo se, da se je to zgodilo, kajti prepričani smo bili, da človek, ki živi edino le od slovenskega denarja, ne bo to-

liko predrzen, da bi šel volit proti onemu ljudstvu, ki mu je znosilo skupaj njegovo premoženje. — Ako je kdo obogatel s slovenskim denarjem, je to gotovo Skoberne, gostilničar „pri zamorcu“. Slovenski kmetje iz Savinske doline ostajajo izključno le pri njem in tudi nekaj slovenskih Celjanov zahaja redno v njegovo gostilno. Od Nemcev pač ne dobiva Skoberne niti toliko, kar porabi sam za svojo lastno potrebo. In ta človek je vzlic vsemu temu volil z Nemci. Ne glede na njegovo bolezen, ki bi bila že popolnoma vzrok, da ne pride na volišče, vkljub temu, da je vsak novčič, ki mu pride v njegov žep, slovenski, vzlic vsemu temu je ta človek glasoval za ljudi, ki bi najrajši utopili zadnjega Slovence v žlici vode! — Kaj naj bo posledica temu? Ako je v vas, Savinčanib, le še kapljica slovenske krvi, bodete vedeli, kaj vam je storiti. Obračamo se pa še posebno na vse celjske „narodnjake“, kateri še zahajate k „zamorcu“, da pač dobro premislite, kaj znači podpirati ljudi, ki so desna roka onim celjskim nemškim „pravakom“, ki so se zarotili zoper Slovenstvo, ki v svojem peklenkem sovraštvu do našega naroda porabijo vsako priliko, da rujejo in hrujejo proti nam, ki delajo nato, da bi izginil zadnji Slovenec iz slovenskega našega Celja. Naj si išče Skoberne svojih odjemalcev med onimi, ki so ga nesli k volitvi, naj si jih išče med celjskimi Nemci in nemčurji, toda sramota za one Slovence, kateri bi mu še kedaj polnili njegove prostore! Prostora za Slovence je dovolj v Celju v slovenskih gostilnah! Slovenski kmet ima za svoj voz prostora pri „Jelenu“, a za jed in pijačo mu je na razpolago ta in še druge narodne gostilne. Čemu imamo naš „Narodni dom“, čemu „Slov. del. podp. društvo“? Ako Nemci vedno poudarjajo, da naj ne prestopi „nemška“ noga slovenskega praga, zakaj ne bi veljalo isto tudi za nas. — Slovinci, ne pozabite, da ste Slovinci!

— Zmotili so se. Kako so bili naši nemčurji trdo prepričani, da bo okrajni zastop njihov, spričuje dejstvo, da so imeli že vse pripravljeno za bodoče nemško uradovanje, da, celo že novega tajnika so definitivno nastavili! In kdo je bil to? Saj ga poznate — Ržih! — Pač so se mu morale cediti debele solze po tolstem licu, ko je izvedel, da so mu splavali namišljeni dohodki — iz slovenskega denarja — po vodi. Addio, bell' addio! — Es wär' zu schön gewesen, es hat nicht sollen sein!

— Veselica „Celjskega Sokola“ se je preložila na dan 12. junija. Priprave, ki se delajo za to veselico, so zavzele tak obseg, da ni mogoče na že določeni dan 5. junija uprizoriti veselice. Vsi odseki delujejo tako marljivo, da se je res nadejati izvenrednega užitka. — Posebno volitve v okrajni zastop, zmaga slovenske zavednosti v celjskem okraju, je dala povod gg. aranžerjem, da bo za p. n. posetnika „Sokolove“ veselice pripravljeno nekaj povsem nenavadnega. — Ni nam treba poudarjati, kolikega pomena je „Celjski Sokol“ za naše narodno življenje, ni nam treba opozarjati slovenskega občinstva na plodonosno delovanje našega prvobornilnega društva za procvit slovenske stvari v Celju in njegovi bližnji in daljni okolici, kdor le količkaj čuti za našo sveto narodno stvar, bo gotovo po svoji moči sodeloval, da bo veselica „Celj. Sokola“ 12. junija pokazala vsemu slovenskemu svetu, da celjsko in vobče spodnještajarsko Slovenstvo ne pozna one razjedajoče bolezni, katera se ponekod pojavlja med slovenskim narodom. Mi spodnještajarski Slovinci čutimo in vemo, da med nami ni omahljivcev, vemo, da med nami in v nas veje čili slovenski duh sokolski, mi vemo in tudi pokažemo svetu, da smo Slovinci! Na zdar!

— Predrzen tat. Pretekli petek popoldne, vtihotapil se je neznan človek v stanovanje nekega poštnega uslužbenca na Ringu. Ko pride gošpodinja domov, vidi sobna vrata na stežaj odprta in v sobi pa neznanega človeka, kateri je njeno stvari premetaval, ne da bi se zbal njene navzočnosti. Na vprašanje, kaj dela v sobi, začel jo je pretepavati in suvati prav po živinsko. — Šele potem, ko vidi ta predrznež, da ne more izvršiti svojega namena, zapusti stanovanje in zbeži. — Policija in žandarmerija ga že pridno zasleduje.

— **Delavske razmere v c. kr. cinkarni.** Kakor nam je sporočil drž. poslanec gosp. dekan Žičkar, je ureditve neznosnih razmer v c. kr. cinkarni skoro pričakovati. Gosp. poslanec je posredoval pri ministrih Böhm-Bawerku in Giovannielliju ter sprejel pomirljiv odgovor. G. poslanec bo tudi še nadalje krepko zastopal pravične zahteve cinkarniškega delavstva. Kakor smo že rekli, je potemtakem pač pričakovati, da se razmere zboljšajo.

— **Pobegnil je iz zapora tukajšnjega okrož. sodišča neki Franc Bračič,** doma iz vitanjske okolice. Bil je v preiskovalnem zaporu zaradi ropa. Stražnik ga je peljal k preiskovalnemu sodniku. Bračič je na hodniku pograbil stražnika, ga vrgel ob tla in pobegnil.

— **Razširjenje kanala na Lavi poleg velenjske železnice.** — Ta zadeva je prišla vsled spremembe uprave velenjske železnice nekako v pozabo. G. vitez Berks je zato pri železniškem ministratvu potkal, kjer se mu je obljubilo, da se bo ministratvo sedaj s to stvarjo začelo resno baviti.

— **Iz Bočne.** Kdor je imel kedaj nesrečo, da se je moral voziti po cesti iz Mozirja v Goranjigrad, si pač mora misliti, da potuje tam doli kje po Albaniji, kajti ta cesta je pač taka, da človek niti v največji suši ne more peš po nji. Res bi bilo že enkrat treba, da se občina Bočna nekoliko bolj pobriga za to cesto ter vsaj neko liko popazi na svojega cestarja, da bo redno opravljal svoj posel. — Upamo, da se bo tej naši želji ustreglo.

Več občanov iz Bočne.

— **Zaklanega so našli v vodi ob železniškem tiru Zidan most Sisek** 47 letnega delavca Jožefa Kimpolšeka iz Sel, ki je pil 8 t. m. v gostilni Jakoba Žuža v Dobovi pri Brežicah. Prijeli so kot umora sumljivega čevljarja Horvatiča in trg. pomočnika Cencerja, ki sta se s Kimpolšekom v gostilni prepirala.

— **Važna rzsodba za učitelje.** Spodnje štajarski učitelji, kateri so člani stalnega odbora za pripravo gradiva okrajnim učiteljskim konferencam, zahtevali so od deželnega šolskega sveta, da jim povrne, kadar morajo iti k seji, potne stroške in hranarine. Deželni šolski svet učiteljsko zahtevo odklonil in tudi pritožba na naučno ministratvo je bila brezuspešna. Učitelji so se pritožili na upravno sodišče, katero je ugodilo pritožbi in razveljavilo tozadevni ministrski odlok. Rzsodbo se glasi, da imajo učitelji člani stalnega odbora za okrajne učiteljske konference pravico, zahtevati povračilo za stroške, ki jih narede, kadar potujejo k sejam stalnega odbora za učiteljske okrajne konference.

— **Konjiško učiteljsko društvo** je zborovalo v nedeljo, dne 8. majnika v Tepanjah. Dasi se je v soboto vreme grdo kujalo, imeli smo vendar v nedeljo lepo majevo jutro, ki je lepo število članov privabilo od vseh koncev okraja. — Vrhutega pa je imelo tudi dokaj privlačnosti napovedano predavanje našega slovenskoštajarskega čebelarja Iv. Juvančiča od Sv. Andraža v Slovenskih goricah, ki je iz gole ljubezni do čebelarstva napredka prihitel v našo sredo. V poljudni besedi nam je temeljito razpravljal o tej najmanjši naši dobrotnici, podal nam glavna navodila za umno čebelorejo in nam pokazal na konkreten način napravljanje umetnih rojev, ki čebelarju omejijo marsikatero nepravilno in izgubo. Njegovo predavanje si je na mah pridobilo za čebelarstvo srca tudi tistih, ki so doslej od čebelarstva poznali edino le med ter vedno le z varne daljave opazovali vrvenje in šumenje v čebelnjaku. Bodi vrlému čebelarju izrečena na njegovi nesebični požrtvovalnosti iskrena zahvala — in dal Bog, da bi se lepe ideje, ki jih goji v prosih te narodno gospodarske panoge čim preje uresničile. — Društvo je posetil tudi naš okrajni šolski nadzornik g. Al. Schechel, ter podal gosp. šolskim voditeljem nekaj informacij, kako jim je izdelovati statistično tabelo A. Da bodo odslej oanjene članice in člani društvena zborovanja marneje posečali, prinesel je bil seboj g. tovariš M. Žgajner iz Resnika na Pohorju fotografični aparat ter vzel vse posetnike na „konterfej“ v večni spomin. Po končanem oficijelnem delu smo se še zabavali par uric v prijetni tovariški družbi, dokler ni zatonilo solnce tam zadaj za

grebenom Konjiške gore. Gotovo bo tiste skominalo, ki so zamudili to zborovanje! — Prihodnje zborovanje bode na Petrovo, dne 29. rožnika, spojeno z izletom na veličastno Roglo, orjaka našega Pohorja, od koder si bomo ogledali dobršen košček naše slovenske zemlje. Seveda bode brašno vsak v nahrbtniku moral nositi s seboj. Da nam pa bogovi ta dan s slabim vremenom pokvarijo, je zborovanje 8. julija v Konjicah. Društvo bo k temu zborovanju naprosilo večšaka g. J. Schmorancerja, da nam bo podaval o risanju. — Da se snidemo vsi, kot zadnjič!

— **Potovanje čebelorejskega učitelja v juniju.** — Meseca junija bodo čebelarji shodi s predavanjem in zborovanjem v naslednjih krajih: Dne 5. junija pri Sv. Križu na Murskem polju za kraje: Sv. Križ, Veržej in celo zgornje polje do Kapele. — Dne 12. junija na Cvenu za celo ljutomersko okolico. — Dne 19. junija pri Sv. Juriju ob Ščavnici. — Dne 26. junija v Gornji Radgoni za celo okolico. — Dne 29. junija v Ormožu za celi okraj. — Vsakokratni dnevni red: Začetek ob 3. uri popoldne; predavanje o čebeloreji in o potrebi čebelarstva organizacije; čitanje pravil in koristi društva, nabiranje udov, ustanovitev podružnice. — Merodajni krogi, gg. učitelji in drugi vrli čebelarji naj blagovolijo oskrbeti primeren prostor za predavanje, ako je mogoče v šoli, pri čebelnjaku ali v poštenu gostilni ter naj to naznanijo v časnikih; tudi za razglasitev pri cerkvi naj se poskrbi. Ozirati se je še na one natančnejše podatke, ki so bili objavljeni zadnjič v tem listu pod enakim naslovom. — Za mesec julij prihodnjič.

— **„Štajerc“ pogorel.** Zmaga Slovencev v celjski okrajni zastop bila je za nemškutarškega „Štajerca“ pač najhujši poraz, kar jih je dosedaj ta giftna „ptujška kropa“ doživela. Ni bilo skoraj številke tega omazanega lističa, v kateri bi se ne bil zaletaval v celjski okrajni zastop in naše vrle celjske voditelje. Cele noči je baje dr. Jabornegg sedel pri mizi ter pisal za „Štajerca“ strupene članke zoper načelnštvo okrajnega zastopa in zoper celjske Slovence, v katerih je rotil slovenske veleposestnike, naj vendar nikar več ne oddajo svojih glasov za slovenske kandidate. — Več ko tisoč iztisov „giftne krote“ romalo je vsak drugi teden v celjski okraj ter se brezplačno razdelilo med slovenske posestnike. — A ves trud, vse delo je bilo zastonj! Z vsem svojim sleparstvom in hinavstvom, z vsemi svojimi lažmi in zvijačami, ni „Štajerc“ pridobil niti enega slovenskega veleposestnika na svojo stran. — Trdno kakor skala stali so vrli slovenski volilci v petek pri volitvi ter oddali vsi svoje glasove za slovenske kandidate ter po hudoborbi izvojevali častno zmago Slovencev. „Štajerc“ je torej sramotno pogorel, kar je pač najboljši dokaz, da nima ta od Nemcev in nemškutarjev ustanovljeni in podpirani listič v celjskem okraju prav nobenega vpliva. — Zavedni Slovenci celj. okraja vedo prav dobro, da kdor sovraži slovenske voditelje, sovraži tudi slovensko — ljudstvo! Ptujška „giftna kropa“ ne bode celjskega okraja s svojim nemškutariskim strupom nikdar okužila!

— **Vabilo.** Vsi vneti čebelarji in prijatelji čebeloreje iz Ptujškega polja na levi strani Drave in sosedje od Sv. Lovrenca in Slov. goric vabijo se prav vljudno na čebelarji shod 23. t. m. (binkoštni ponedeljek) ob 8. uri popoldne v Dor-novo (gostilna F. Hrga).

— **Od Sv. Bolfenka v Slovenskih goricah.** V nedeljo dne 8. maja je bil tukaj ustanovni shod prepotrebne kat. slov. izobraž. društva. Vendar enkrat so se tudi zaspani Bolfenčanje začeli gibati na narodnem polju. Vse sosedne župnije imajo svoja društva, samo Sv. Bolfenk v tihi dolini je spal. Pa tudi tukaj je zasijalo solnce zavednosti. Shod je bil v obilnem številu obiskan od domačinov in iz sosednih župnij, kakor od Sv. Urbana, Sv. Lenarta in Sv. Andraža, katerim vrlim pevcem z. vlč. g. Ocvirkom od Sv. Lovrenca v Sl. goricah se moramo posebno zahvaliti, da se je shod tako dobro obnesel. V odbor so izvoljeni: Janez Lubec, posestnik v Bišu, predsednik; Josip Murko, posestnik u Bišu, podpredsednik; Martin Muršec, trgovec pri Sv. Bolfenku, blagajnik; Ciril

Kos, mlekar pri Sv. Bolfenku, tajnik; Lovrenc Švarc, kmet. sin v Bisečkem vrhu, knjižničar; Janez Krajnc, kmet. sin v Bišu in Jakob Čuček posestnik v Trnovcih, odbornika. Bog blagoslovi naše podjetje napram slovenskemu ljudstvu v omiko in izobrazbo. Odbor.

— **Iz Ptujja.** Ustreza je prošnji slovenskih trgovskih pomočnikov, priredila je „Narodna čitalnica“ v Ptujju dne 9. t. m. koncert s plesom, ki se je vkljub različnim oviram jako dobro obnesel. Udeležba od zunaj nas je veselo iznenadila, zato so se pa nekateri domačini, kakor navadno, odlikovali s svojo odsotnostjo. — Posetili so nas dame in gospodje iz Varaždina, Celja, Maribora, Sv. Lenarta, Male nedelje, Runeča itd. Vsi prostori „Narodnega doma“ so bili napolnjeni, odličnega občinstva je kar mrgolelo. Med posameznimi točkami koncerta, trajajočega od 6—8 ure, navduševali so nas vrli Hrvati s svojim vbranim petjem in izbornimi govorancami. Zgornji prostori „Narodnega doma“ so bili krasno in kaj okusno okinčani. Točno ob pol 9. uri otvorili so trgovski pomočniki s svojimi predplesalkami ples, kojega se že dolgo ni udeležilo toliko in tako spretnih plesalk in plesalcev, rajajočih do belega dne. Na častnem izidu imenovane veselice, ki je vse udeležence v vsakem oziru popolnoma zadovoljila, gre vsa hvala našim agilnim trg. pomočnikom.

## Društveno gibanje.

— **„Murski Sokol“** v Ljutomeru priredi na binkoštni ponedeljek, dne 23. maja t. l. svoj prvi izlet na Vrazov dom v Cerovec. Na sporedu je: Slavnostni govor na domu in javna telovadba pri Pihlerju v Žerovincih. Izleta se udeleže narodna društva in hrvatski „Sokol“ iz Varaždina. Odhod iz Ljutomera ob 1 uri popoldne. Narodno občinstvo se vabi k mnogobrojni udeležbi.

— **„Ljutomerska kmetijska podružnica“** sklicuje na dan 23. t. m. t. j. na binkoštni ponedeljek ob 9. uri predpoldne zborovanje v prostore gosp. Hauptmana pri Sv. Križu, kjer bo govoril gosp. potovalni učitelj Bellé o trtoreji. Vsi udje kmet. podružnice zlasti iz križevske fare se k temu zborovanju vljudno vabijo s prošnjo, še tudi druge seboj privedi.

## Druge slovenske novice.

— **Dr. Šandor pl. Bresztyenszky umrl.** Dne 10. t. m. je umrl na svoji graščini v Plesu blizu Vel. Gorice bivši predsednik saborskega kluba hrvatske stranke prava, dr. Šandor pl. Bresztyenszky. Rojen je bil leta 1843., že za leta 1869. je bil profesor na zagrebški pravoslavni fakulteti, pozneje je postal prvi profesor na novem vseučilišču. Leta 1880. je postal rektor magnificus.

— **Železniški predor pri Bohinjski Bistrici** bo koncem tekočega meseca predrt. Predor je dolg 6 kilometrov 300 metrov. Zanimivo je, da je vsled velike množine vode to tretji predor, kar jih pozna doslej tehnika. Ko je kopnel sneg, je v eni uri prišlo iz predora 2,800 000 litrov vode. Vsako padavino na Črni prsti se v predoru pozna. Vode je vedno toliko, da bi zadoščala za električno razsvetljavo. Prišli so tudi na zemeljsko plast, ki na zraku eksplodira sama od sebe. Do februarja prihodnjega leta bo predor popolnoma gotov.

— **Rotovž, ki je bil zidan z vinom.** Novo-meški rotovž, ali staro mestno hišo so začeli te dni podirati. Zidan je bil leta 1720. z — vinom. Bilo je namreč tisto leto vino silno slabo, pa so z njim narejali malto. Stari stolp so podrli 2. junija 1856 ter potem pozidali novega. Sicer se pa rotovž na zunaj ni nič spremenil v teh 184 letih.

## Politični pregled.

— **Državni proračun.** V soboto je skupna vlada avstrijski in ogrski delegaciji predložila za leto 1905 skupni državni proračun. Delegaciji ste bili pač presenečeni, kajti nič manj ko 337-9 milijonov kron znašajo nove, izredne zahteve za armado in mornarico. Ta kredit se sicer razdeli na več let, vendar pa že za bodoče leto

zahteva skupna vlada 88 milijonov več za ar-  
mado in 75.160.000 kron za vojno mornarico.  
Skupni redni stroški znašajo 377.114.997 kron,  
in sicer za vnanje ministrstvo 12.159.586 kron,  
za armado 308.996.175, za mornarico 51.271.410,  
za skupno finančno ministrstvo 4.687.876 kron.  
Redno pokritje znaša 7.967.114 kron, carinski  
dohodki 114.716.729 kron, torej ostane nepokrite  
redne potrebščine 254.431.154 kron. Po sedanji  
kvoti 666:344 mora torej Avstrija pokriti  
166.906.837 kron, Ogrska pa le 87.524.317 kron.  
Dalje znaša čista potrebščina za Bosno in Her-  
cegovino 7.583.000; od te svote pripade na Av-  
strijo 4.974.448, na Ogrsko 2.608.552 kron. Dalje  
se zahteva še za tekoče leto 116.000 kron za  
poprave palač avstro-ogrskih poslanikov v Parizu,  
Londonu in Rimu, ter za avstro-ogrškega civil-  
nega agenta in njegovo osobeje v Macedoniji  
112.000 kron. Ako prištejemo še gori označene  
izredne kredite za armado v znesku 88 milijonov  
in za mornarico v znesku 75.176.000 kron, znaša  
vsa skupna državna potrebščina 548.181.997 K.  
Ker za tekoče leto dovoljena potrebščina znaša  
426.304.926, torej se samo za leto 1905 pomnoži  
za 121.877.071 kron. Ako odštejemo carinske  
dohodke — in sicer se za Avstrijo proračunano  
na 105.993.000, to je 86,3% in za Ogrsko le  
15.181.050 kron ali 12,9%, za Bosno in Herce-  
govino pa 871.250 kron — znaša vsa potreb-  
ščina za Avstrijo 279.074.309 za Ogrsko  
146.343.845 krou.

— Srbija in Bolgarija. V soboto je bil v  
Nišu sestanek med srbskim kraljem Petrom in  
bolgarskim knezom Ferdinandom Vladarja sta  
imela dolgo konferenco, nato pa se je srbski  
kralj razgovarjal z bolgarskima ministroma, knez  
Ferdinand pa s srbskimi ministri. Vladarja sta  
baje podpisala komercialni dogovor in vojno kon-  
vencijo med obema državama.

#### Rusko-japonska vojna.

Poročevalec „Ruskega Slova“, ki je 8. t. m.  
zapustil Port Artur, javlja iz Hajčenga, da Rusi  
z največjo hitrostjo in z naporom vseh svojih  
sil delajo pod vodstvom generala Foka utrdbe  
v severnem delu polotoka Kvantung Kopljejo se  
podkopi in rovi in gradi se vsepovsodi močno  
zidovje. Utrdbe segajo do Kinčeva.

Listu „Times“ v Londonu pa se poroča iz  
Šankajkvana, da so Japonci že dospeli do Port  
Arturja in da so že pred trdnjavo izkopali prve  
jarke, določene za obleganje. Takisto grade tudi  
z veliko hitrostjo utrdbe in baterije. Japonska  
artilnerija bo rabila za bombardiranje Port Ar-  
turja izredno velike topove in bo napadla trd-  
njavo na že določenem, zelo zlabo zavarovanem  
mestu, ki je Japoncem že zdavna znano.

Iz Petrograda se javlja, da so od 10. marca  
naprej došle in Kronštata v Port Artur konzerve,  
ki so bile napravljene iz mesa 8420 volov. Z  
mesom je Port Artur torej preskrbljen najmanj  
za eno leto.

Po poročilih iz Irkutska v Sibiriji je v so-  
boto tjakaj došel admiral Skridlov in bil slo-  
vesno sprejet. V nedeljo je preko Bajkalskega  
jezera odpotoval naprej na daljni vztok. Skridlov  
se odpelje najprej v Vladivostok, od tam pa v  
Harbin.

Petrograd 14. vel. travna. — Od Posjet-  
skega zaliva so sporočili, da se je 11. t. m. po-  
noči v južno ležečem pristanišču Balada prika-  
zala japonska torpedovka z mnogimi transport-  
nimi ladjami. Domneva se, da se kanijo izkrcati  
Japonci v bližini Vladivostoka.

Niučvan 14. vel. travna. Japonci nadalju-  
jejo z izkrcavanjem čet v Pičevu. — Železnična  
zveza je v dolžini 15 milj zopet pretrgana. Ma-  
loštevilne ruske čete se umikajo proti ruskemu  
taborišču, ki leži 3 milje vzhodno od Niučvana.

Söul 14. vel. travna. (Reut. biro.) Štirjo se  
neprestano glasovi, da se zbirajo ruske čete na  
severu Koreje. Guverner te pokrajine je sporočil,  
da je 2000 mož porazdeljenih v tej pokrajini, in  
sicer 450 v Kjensenu ob morju, ostali so pa v  
notranji deželi.

Berolin 15. vel. travna. „Tägliche Rund-  
schau“ poroča: Kozaki so naščuvali Tovhake k  
vstaji proti Japoncem po celi severni Koreji. Več  
tisoč od Rusov oboroženih vstašev, njim na čelu  
ruski poveljniki in kozaki stoji med Unsanom,

Čičenom in Pukčenom. Vse tamkajšnje japonske  
čete so odposlane pod generalom Haragučijem,  
a zaduše upor.

Petrograd 15. vel. travna. Japonci prodi-  
rajo vedno dalje, dočim se Rusi umikajo v no-  
tranjost Mandžurije ter zapuščajo svoje opazo-  
valne postojanke ob meji. Vsak dan se pričakuje  
velike bitke. Proti Port Arturju so Japonci od-  
poslali dve diviziji, proti ruski glavni armadi  
7 bojnih divizij in brzkone istotako nadomestnih  
brigad. Dotičnih 7 divizij šteje 84 bataljonov  
21 eskadronov, 42 baterij z 252 topovi in še  
7 saperskih bataljonov. Razun tega imajo še  
9 bataljonov trdnjavskega topništva. Ta japons-  
ska armada šteje torej do 100.000 mož z 270  
topovi. Rezervne brigade štejejo 28 bataljonov,  
7 eskadronov, 7 baterij in 3 stotnije saperjev,  
torej 20.000 mož in 42 topov. — Kuropatkin  
noče pričeti večje bitke ter operira le na notranji  
bojni črti.

Petrograd 16. vel. travna. — Namestnik  
Aleksejev poroča, da je že 5. t. m. prišla japons-  
ska eskadra pred Port Artur in da od tedaj  
blokira ta pristan, ne da bi se lotila kakih ope-  
racij. Popravljanje „Retvisana“ in „Cesareviča“  
napreduje dobro.

#### Loterijske številke.

Trst. dne 14. maja 1904: 1, 44 37, 88, 59.  
Linc. „ „ „ 33, 35 34 53, 14.

## JOSIP TABOR

tvornica cementnih izdelkov

Špitalske ulice št. 12 **CELJE** Špitalske ulice št. 12,

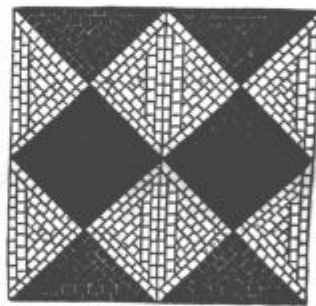
Izdelovanje z roko delanih in stisnjenih cementnih mozaik-plošč

v različnih barvah, gladkih ali robatih, za tlakovanje cerkev, kopališč, kuhinj, vež, hodnikov, stranišč, tratoarjev i. t. d.

Nadalje izdelujem

garantirano izborno blago iz naj-  
boljšega betona iz portlandskega  
cementa

kakor: prosto noseče umetno kame-  
nene stopnjice, razkave ali brušene,  
oltarske stopnjice po meri in načrtu,  
obode na vratih in oknih, vodne  
sprejemalnike pri vodnjakih,



konjske napajalnike, krmilnike, vaze,  
olepševalne krogle, balustrade,  
balkonske ploče, okrajnike, mejnike,  
kilometerske kamne, postamente,  
stebre

nagrobne kamne  
nagrobne ograje, banje itd. itd.

Nadalje imam vedno v zalogi

cevi iz tolčenega betona

v vseh velikostih, ki se odlikujejo s kolosalno  
vzdržnostjo, znotraj gladko in čedno izdelane, pri-  
pravne posebno za cestne prehode, vodovode, stranišča, dimnike in žične pra-  
vlake ter mnogo boljše, cenejše in trpežnejše kakor dosedanj zidani kanali.

Obodi za vodnjake iz betona s pokrovom.

Vsi v to svrhu spadajoči predmeti posebnih oblik in dimenzij ali po risbah se izdelujejo solidno in najcenejše.

Vedno se bom trudil, da poštejem cenjenim naročnikom z najreelnejšimi, najsolidnejšimi in kolikor mogoče nizkimi cenami.

(217) 12—3

Z odličnim spoštovanjem

Proračun stroškov brezplačno.

Josip Tabor

tvorničar cementnih izdelkov v Celju.



Traverze, železniške šinje, železo za vezi,  
cement, vodovodne cevi, cevi iz kamen-  
ščine za stranišča, lepenko za strehe,  
trstino za obijanje in vse drugo pri stav-  
bah potrebno priporoča v bogatej izberi

trgovina z železnino „MERKUR“, P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga brizgalnic za trsje in vsako-  
vrstnih poljedelskih strojev.

Gumi za cepljenje na zeleno.

**Kose:** Ciril in Metod znamka.



Različni brusni  
kamni za kose.

